UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXCIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

¶ Aduertendum eſt ẽt, ꝙ contra Magnanos inquiſitos fuerunt plures teſtes examinati, qui non probãt, neq; ad inquirendũ ſufficiunt, † nam plures fuerunt ſocij criminis, ſeu tixæ cum illis de Galantibus, ut ſatis clarè demõſtrauit do. Antonius in ſuis allegationibus, quo fit, ut illis nulla ſit fides adhibẽda, l. fi. ibique doct. maximè Sali. C. de accuſ. Alex. in cõſi. 152. col. 3. lib. 5. Itẽ † ex quo fuerunt ſocij dictorũ de Galantibus, rixiſque prædictis cũ armis aduerſus Magnanos interfuerũt, tanquã eorũ inimici ſunt à teſtimonio repellẽdi, c. meminimus, c. cũ P. c. repellãtur, & ibi Abb. & gl. extra de accuſa. Præterea † aliqui ex dictis teſtibus ſunt ſibimet contrarij, & uacillãtes, ergo nullo modo eſt eis credendũ, neq; ſunt ad cõcordiam reducẽdi, ut ꝓbẽt, ẽt ſi reduci poſſent, l. eos in fi. ff. de fal. Abb. in c. cũ tu, col. 2. & 3. de teſtib. Et rõne contrarietatis, & uacillationis ipſi teſtes poſſunt, ac debent in cauſa criminali pro eruẽda ueritate torqueri, Alex. in cõſi. 62. lib. 1. Rom. in conſi. 8. l. ex libero, l. unius. §. teſtes, ff. de quæſt. cũ ſi. ibi alleg. Quanta aũt uariatio, & contrarietas ſit inter hos teſtes, indagax iudex melius ſcire poterit, iuxta l. 3. ff. de teſt. & clarè prædictus do. Antonius demõſtrauit in ſuis allegationibus, ad quas in his, & ĩ aliis me remitto. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Inditium indubitatũ, quod quis aliquẽ occiderit, eſt, ſi in loco homicidii is cum enſe in manu euaginato uiſus fuit, & occiſi inimicus erat: & an uerum ſit, & quomodo num. 8.*

2 *Quando reperto aliquo domi occiſo, viſus fuit quidam occiſi inimicus exire è domo cum gladio euaginato, atq; ſanguinolento.*

3 *Pace facta inter aliquos pro ſe, aſſinibus, & adhærẽtibus, cũ promiſsione de non offendendo ſub pœna, offenſis affinibus ab una parte ante ratificationem ab eis factam, & poſt offenſam eorum ſequuta ratificatione, pax facta, & pęna commiſſa dicitur.*

Contrarium eſſe uerius demonſtratur, à nu. 3. uſq; ad num. 7.

4 *Abſenti ex cõtractu, & ſtipulatione alterius ẽt noĩe abſentis facta nõ põt actio, & ius acquiri, niſi illius ſequuta ratificatione.*

Etiam ſi iuramentum, ac pęna interueniſſent.

5 *Pau. de Caſt. in l. bonorum, in fi. ff. rem rat. hab. tanquam contra communem ſententiam determinans redarguitur.*

6 *Ratihabitio impeditur per actũ mediũ ratihabitioni repugnantẽ.*

7 *Ratihabitio ſtatim poſt ſententiam fieri debet ad hoc, ut negociũ ſolum ratihabitione noſtrum efficiatur.*

8 *Inditia indubitata quæ dicantur.* *(facit.*

9 *Teſtis de factione contraria, & de ſequacibus inimici nullam fidẽ*

10 *Probationes duæ ſemiplenæ diuerſi generis, aut diuerſæ ſpeciei in cauſis criminum etiam ciuiliter intentatis non coniunguntur ad plenam probationem faciendam.*

11 *Iuramentum in defectum ſemiplenæ probationis in cauſa criminali etiam ciuiliter mota non defertur.*

12 *Cadauer alicuius in pace comprehenſi, & nominati percutiens pacem non dicitur rumpere: & cui iniuria, atq; offenſio fiat.*

13 *Teſtis ſingularis non facit fidem ad condemnandum.*

14 *Teſtes mille ſingulares unico teſti æquiualent.*

15 *Contra fideiuſſores in cauſa uiolatæ pacis, & treguæ maior, & clarior probatio requiritur ad illos condemnandum, quam contra principales.*

EPITOME.

Pace, aut tregua facta ĩter aliquos ẽt pro abſentibus in ea nominatis, pro qbus notarius fuit ſtipulatus, aliquo ex dictis abſentibus ante ratificationẽ illius offenſo, nullũ ei, aut eius hæredibus ius ad pęnã agendi cõpetit, neque pax, ſeu tregua dicitur rupta.

CONSILIVM CXCIX.

Ex iis, quæ mihi in facto proponuntur, concludẽdum eſſe uideretur malè, & iniuſtè pro parte ſer Valeriani, eiuſque fideiuſſorum fuiſſe appellatum, ac benè, & iuſtè fuiſſe iudicatum ad fauorẽ cameræ, & hæredũ Ioannis, nam de homicidio cõmiſſo in perſonã Ioannis per Thomaſinũ cõſtat ex pluribus urgẽtiſſimis coniecturis, atq; indubitatis indiciis, quæ etiam in cauſa criminali ad condemnandum ſufficiunt, ut in l. fi. C. de proba. ubi non refert, an crimen probetur idoneis teſtibus, uel apertiſſimis documentis, uel inditiis ad probationem indubitatis, & luce clarioribus:
1 Et † inditium indubitatũ eſt, nã per plures teſtes probatur, ꝙ eo tempore, quo Ioannes fuit occiſus, in loco homicidii uiſus fuit Thomaſinus cũ enſe in manu euaginato, ex quo inferri, & præſumi põt ipſum percuſſiſſe Ioannem, propterea quia illius fuerat inimicus, quæ inimicitiæ qualitas etiã poſt treguam factã durare dicitur, atq; præſumitur, arg. tex. cũ gl. in c. 1. de tregua, & pace: Et ad propoſitũ facit id, qđ uoluit Pau. de Caſt. in d. l. fi. quod indubitatum inditiũ dicatur, quando aliquis occiſus in domo repertus ẽ, nec aliquis teſtis eſt, qui illum occidi uiderit, ſed benè adſunt teſtes, q uiderũt quẽdã ex illa domo exire cũ gladio euaginato, & ſanguinolẽto, qui hominis occiſi erat inimicus, & ita tenuit qdã doctor Bononienſis diſputando, ut refert Io. And. in addi. ad Spe. in tit. de ꝓba. §. uidendũ reſtat, & Bar. in l. 2. ff. de fur. Bal. in l. neq; natales, col. 1. C. de proba. Et ſi hoc dicimus, quãdo ſolũ probatur, ꝙ aliquis fuerit uiſus in loco homicidii cũ gladio euaginato, nulluſq; uiderit ipſum occidi ſecundũ Paulum in d. l. fi. ergo hoc magis erit dicendũ, quando etiã ſint teſtes, qui de ipſo homicidio, & de actu propinquo deponãt, ut infertur ex uerbis Paul. ibi. Sed in caſu noſtro ultra qđ ꝑ plures teſtes fuerit probatũ, ipſum Thomaſinũ fuiſſe uiſum in loco homicidii cum enſe denudato, fuit etiã per unũ teſtẽ probatũ, Thomaſinum interfeciſſe, ſeu percuſſiſſe Ioannẽ, & per alium teſtẽ, Thomaſinũ vulneraſſe cadauer ipſius Ioannis, ergo &c. Præterea ſi hoc dicimus, quando agitur de crimine criminaliter ad pęnã mortis, ut uolũt Paul. Bart. & alii ſupra allegati, ergo hoc magis dicendũ eſt in cauſa, in qua pęna pecuniaria eſt imponẽda, in qua nõ tam exacta probatio requiritur, ſecũdũ Pau. Caſt. & alios
2 in d. l. fi. ¶ Secundo † pro hac parte facit dictum Pauli Caſtren. in l. bonorum, ff. rem ratã habe. in 2. col. in uerſi. & iſta faciunt ad qõnẽ, qui dixit, ꝙ inter aliquos facta fuit pax pro ſe, affinibus, & adhærentibus cum promiſſione de nõ offendẽdo ſub pęna, & ante, q̃ adhærentes ratificarent, fuerunt ab una parte offenſi, deinde ratificarunt: dicit Pau. ibi, ꝙ offendens pęnã incurrit, pacẽq; fregiſſe cenſetur, quãuis ante ratificationẽ factam offenderit, quoniam nihil innouari debebat pendẽte poteſtate, & facultate ratificãdi: Sed in caſu, de quo agitur, Ioannes, qui exp̃ſsè, & nominatim fuit in inſtrumẽto treguæ cõprehenſus, & quẽ ſer Valerianus pro ſe, & eius filiis, nepotibus, & cõſanguineis uſq; ad quartũ gradũ promiſit non offendere, nec ab aliquo ex prædictis offendi, pendẽte poteſtate, & facultate ratificandi fuit offenſus, & occiſus à Thomaſino filio dicti ſer Valeriani, ergo tregua rupta dicitur, & conſequẽter per hæredes ipſius Ioannis ad pęnã contra ſer Valerianum, eiuſq; fideiuſſores agi potuit. ¶ Quibus tamen non aduerſantibus, contrarium de iure uerius eſſe arbitror, & concludo benè, & iuſtè fuiſſe appellatum pro parte dicti ſer Valeriani, & ſuorum fideiuſſorum à ſententia contra ipſos lata, & malè, ac iniuſtè fuiſſe iudicatum ad fauorem hæredum dicti Ioannis: totaq; huius concluſionis difficultas conſiſtit in cognoſcẽdo, an ad hoc, ut Ioanni, aliiſque denominatis, & comprehenſis in inſtrumento treguæ dicatur ius acquiſitũ, & tale, ꝙ ipſis, uel eorum hæredibus potuerit cõpetere ius agendi ad pœnam in caſu quo eſſent offenſi ante ratificationem ab eis factam, ex quo tem-

pore factæ treguæ nõ erãt p̄ſentes, & ꝑ ipſis abſenti-
bus notarius fuerat ſtipulatus: Et quamuis ex uerbis
Pauli Caſt. in d. l. bonorũ uideat̃ inferri, ꝙ ſic, tñ ueri
tas ſe habet in cõtrarium, ꝙ nõ dicatur ius agẽdi ac-
quiſitũ, niſi ſequuta ratificatione, & ideò ſi antea cõ
tigerit ipſos offendi, nõ poſſunt ipſi, uel eorum hęre
des ad pęnam promiſſam agere: quoniam hæc eſt re
3 gula firma, & certa, † ꝙ abſenti ex ɔ̃ctu, & ſtipulatio
ne alterius, qui etiã nomine abſentis contraxit, non
poteſt actio acquiri, niſi abſentis ratificatione ſequu
ta ad tradita ꝑ Ale. poſt Bar. in l. ſi mihi, & titio, col.
5. ff. de uerb. oblig. Bal. in l. multum, C. ſi quis alteri,
uel ſibi, in l. ad officiũ, circa fi. C. communi diuid. &
in l. ſi patruus, ibiq; Salic. C. communia, utriuſq; iud.
Bar. in l. qui mihi, col. 1. ff. de donatio. & in l. ſi is, qui
pro emptore, col. 5. ff. de uſucapio. Pau. Caſtren. in l.
fideiuſſores, in fi. ff. de negotiis geſtis, Ale. in l. quod
meo, in prin. & in l. communis, ibiq; gl. & Bart. ff. de
aqui. poſſeſ. & in conſi. 40. in fi. in 5. uol. l. fundus ille,
ff. de contrahen. empt. & in terminis noſtris hoc uo-
luit Bar. in l. ſi uxor, §. ſi qs uxorẽ, ff. de adult. no. in l.
abſentis, C. ſi cert. peta. Et dicit Bart. in l. nec ei, §. eo-
rũ, ff. de adoptio. ꝙ ſi notarius fuerit noĩe alicuius ſti
pulatus, illi non acquiritur, niſi ſibi acquiri uoluerit,
& faciũt no. ꝑ Bart. in l. fundum, cum mihi uẽderes,
ff. de actio. empt. & Bal. in d. l. ſi abſentis inquit, ꝙ ſi
tabellio tanquã publica pſona ꝑ alio ſtipulatur, illo
nõ habente ratum, nec tabellio, nec ille, cuius nomi
ne fuit ſtipulatus, agit. Poſſent & alia plura adduci
ad probandum hoc eſſe uerũ, ꝙ ex ſtipulatione no-
tarii, ſeu alterius facta nomine alterius nõ acquiritur
actio illi, cuius noĩe fuit facta ſtipulatio, niſi eo habẽ
4 te ratũ, † etiã ſi iuramẽtũ, & pęna interueniſſent: quo
niã licet iuramentum operetur, ut quis alteri ſtipula
ri, & paciſci poſſit, & abſenti poſſit acquiri, iuxta gl.
notabilem, in c. quoties cordi oculus, 1. q. 7. & ꝑ doc.
in l. ſtipulatio iſta, §. alteri, & in §. ſi ſtipuler, ff. de uer
bo. oblig. Bal. in l. pactum, in q. 9. C. de collatio. Abb.
poſt dom. Anto. in prohœm. decretalium, cum ſi. ta
men hoc debet intelligi, quando ille, pro quo fuit fa
cta ſtipulatio, uoluerit, ratumq; habuerit, arg. d. l. ſi
abſentis, ubi Bal. & cæteri cum aliis ſupra adductis.
5 ¶ Secundo adduco doctrinam Bal. in l. fi. C. ad ma-
cedo. poſt Bar. in d. l. ſi uxor, §. ſi quis uxorẽ, ubi mo-
uent quæſtionem noſtram, quando plures inter ſe ꝑ
ſe, & eorum complicibus fecerunt pacem cum pro-
miſſione de non offendendo ſub pęna, & contigit,
ꝙ aliquis ex cõplicibus fuit offenſus ante, q̃ pacẽ ha-
beret ratam, deinde poſtea ratificauit, nam conclu-
dunt, pacem nõ dici ruptam, nec ad pęnam uiolatæ
pacis agi poſſe, quoniam cõplices, pro quibus abſen
tibus etiã fuit contracta pax, non erant in pace actua
liter, quamuis eſſent in potentia, l. furti, §. 1. ff. de his,
qui notan. infam. idem & clarius uoluit Salic. in d. l.
6 fi. ꝙ pęna uiolatæ pacis non fuerit cõmiſſa, † qa actus
medius confeſſionis ante ratihabitionem cõmiſſus
repugnat, ut ratihabitio poſſit fieri, & retrotrahatur,
argum. d. l. bonorum, ff. rem ratam habe. item quia
ſtatus erat mutatus, & non erat in primis terminis,
arg. d. §. ſi quis uxorem, ibiq; Bar. item quia omnino
ratihabitio requiritur ad hoc, ut ipſis abſentibus po-
tuerit acquiri, & ipſi agere ualuerint, d. l. ſi abſentis,
hocque fatẽtur omnes doctores, qui in hac quæſtio-
ne loquuntur, ac etiã ipſemet, Pau. in d. l. bonorum:
Et ad hoc, ut ratihabitio poſſit effectũ realis, & actua
lis acquiſitionis operari, requiritur, ꝙ facta fuerit an
te, & nõ poſt offenſam, ut dicit Salice. in d. l. fi. Et hęc
eſt opinio magis communis, q̃ Dyn. Bar. Bal. & Sali
ce. in locis ſupra allegatis ſequuntur. Et licet Pal. Ca
ſtren. in d. l. fi. oppoſitum uideatur tenere, tamen ob

eius ſingularem opinionẽ à ſententia tantorum
trum quæ eſt communis in conſulendo, & iudic
nõ eſſet recedendũ, arg. c. ne innitaris, ubi lo. d
alii de conſtitu. Prætercea Paulus pręſupponit ꝙ
pro quo abſente pax contracta, & pęna ſtipulat
pacem, & ꝑmiſſiones factas hinc inde in inſtru
to pacis ratificauerit, licet poſt offenſam illatam
ꝙ ex illa ratificatione dicatur ei ius realiter, & a
liter acquiſitum: Sed in caſu noſtro Ioãnes, pro
abſente notarius fuit ſtipulatus, nec tacitè, nec
ſè, nec ante, nec poſt offenſionem contractũ treg
ratificauit, ergo ipſi, uel hæredibus ſuis nõ potu
agendi ad pęnã diçi acquiſitum, quoniam ſaltẽ
tenendo opinionem Pauli fuit neceſſaria ratifica
poſt offenſam. Paulus adhæc uoluit pacẽ, ſeu treg
fuiſſe ruptam, quoniam nihil debebat innouari p
dente poteſtate ratificandi, per d. l. bonorũ, & u
çit Bald. in d. l. fi. non debuerunt temerè offend
præcipiti feſtinãtia inuadi, quia implicitus e
pacis erat, arg. l. fin. ff. ſi ex noxa. cau. aga. l. 2. ſ
7 ter, ff. ad tertul. Sed ego dico, ꝙ † quando negoti
la ratihabitione noſtrũ efficitur, requiritur, ꝙ
cipio, quam primũ ſciam, ratũ habeã, & tunc
efficitur negotiũ meum, alioquin à me ppetu
catur, nec poſtea ſi uellẽ ratũ habere, efficeret
dummodo nimia feſtinantia nõ imputaretur
batur in l. diſpenſatorem, cum gl. & ibi Pau. de
ff. de ſolut. Sed in caſu noſtro Ioannes, qui er ra
bitione ſibi poterat acqrere, ab initio, & ſtatim,
ſciuit treguã fuiſſe eius nomine factam, ratã n
buit, ergo &c. Præterea non obſtante ratione
Caſt. in d. l. bonorũ, Bal. in d. l. fi. cõtrariũ dete
uit, ꝙ pax nõ dicatur rupta, nec poſſit agi ad p
ꝑmiſſam etiã in fortioribus terminis, uidelic
ſu, quo ille, ꝑ quo abſente pax fuit facta, ſalt
fenſam ratificaſſet, & Bal. rationem illam Pa
tione dubitandi aſſignat, qua non obſtãte c
cõcludit. Deciſio itaq; Pauli nõ ſtringit pro
ne contraria contra concluſionem ſupra tra
¶ Non obſtant in contrarium adducta, & in p
ꝙ per inditia indubitata dicatur probatum, T
ſinũ filium ſer Valeriani occidiſſe Ioannem, ut
dictum eſt, nam reſpondetur primo, ꝙ licet ho
rum eſſet, tamen ex prædictis infertur, treguam
dici ruptã, quia Ioãnes offenſionis tempore nõ
de comprehenſis actualiter, & realiter in inſtru
to treguæ, ſed ſolum in potentia, ex quo non
tificauerat, ut dicunt Bal. & Sali. in d. l. fi. & ſupra
8 ctum fuit. Secundo reſpondetur, † negãdo leg
& plenè fuiſſe probatũ, ac etiam extare inditia
bitata, ꝙ Thomaſinus interfecerit, ſeu offend
ctũ Ioãnem, primo namq; per quoſdam teſtes
tum fuit, ꝙ in tempore, & loco homicidii ipſe
maſinus fuit uiſus cum gladio euaginato in
ne dicti Thomaſini, in qua plures erãt homin
hoc autem dico non induci inditium indubi
per quod inferatur, Thomaſinum interfeciſſe
Ioannem, quoniam ut declarant Pau. de Caſt.
in d. l. fi. C. de proba. inditia indubitata dicun
quæ ita arctant iudicis mentem, ꝙ omnino
dat, neq; poſſit in contrarium inclinari, ut q
quis in quadã domo repertus fuerit interfect
aliquis uiderit illũ occidi, ſed benè plures u
quendã exire de illa domo cũ gladio euag
ſanguinolento, q erat inimicus interfecti: ho
tur indicium indubitatum ſufficiẽs ad cõdẽ
ſed alius eſt caſus noſter, ut de ſe patet, nã pe
ſuper hoc deponentes nõ debet iudex induc
dendum, quòd Thomaſinus omnino inte
Ioannem, neq; illud eſt tale indicium, propte

in cōtrarium nequeat inclinari, quia Ioannes nō fuit in domo repertus occiſus, ſed in loco publico, & ſolus Thomaſinus non habuit enſem, ſed plures alii, item ipſe nō habuit enſem ſanguinolentū, ut preſupponūt Pau. & alii, in d.l.fi. ad hoc, ut dicatur in dictū indubitatū. ¶ Nec obſtat, ꝙ ꝑ unū teſtē de uiſu probatum fuit, Thomaſinū interfeciſſe Ioannē, vñ cōiungendo dictū huius teſtis cū indicio prędicto uidetur probatū homicidium fuiſſe ab ipſo Thomaſino cōmiſſum, ut ſupra dixi, quia reſpondeo, ꝙ huic teſti nulla eſt fides adhibenda ita, ꝙ nec etiam ſemiplenè probet, † quoniā ut ipſe fuit in ſua depoſitione cōfeſſus, eſt de factione cōtraria factioni ipſius Thomaſini, & ſic de ſequacibus, & de conuerſantibus cū inimicis illius, ergo nō eſt ſufficiens ad aliquā fidem ēt ſemiplenā faciendā, c. meminimus, c. repellantur, c. cū oporteat, ubi caſus extra de accuſa. nā inimicitiæ cauſas omnibus aliis præponderat ad excludendū ab accuſando, & à teſtificando etiā in caſibus, in quibus aliàs inhabiles admittuntur, ut in exceptis criminibus, c. per tuas, ubi caſus, extra de ſimo. & in criminalibus, prout nos loquimur, quia agitur ad pęnā fiſco applicandam iuxta no. per Bart. in l. prætor ait, ff. de ſepul. uiola. teſtes debēt eſſe idonei, & omni exceptione maiores, l. ſciant cuncti, quæ eſt, l. fi. C. de ꝓba. Præterea † in cauſis criminalibus, & in quibus de crimine agitur, duæ ſemiplenæ probationes diuerſi generis nō coniunguntur ad faciendum plenā, & ꝑfectā probationem, ad no. in c. fi. de iureiu. & in l. admonendi, ff. eo. tit. & ibi Bart. & alii, & facit gl. notabilis, quæ in terminis hoc uoluit in c. ueniēs, de teſtib. & ſic dicit gl. in c. tàm literis de teſtib. ꝙ ubi agitur de crimine etiā ciuiliter, licet actor habeat ꝓ ſe præſumptionem, & indicia, tamen illi non defertur iuramētum in defectū ſemiplenæ probationis, quia in cā criminis etiā ciuiliter intentata nō coniunguntur duæ ſemiplenæ ꝓbationes diuerſæ ſpeciei, uel diuerſi generis, ut uoluit Bar. in d.l. admonendi. ¶ Non obſtat dictū alterius teſtis deponentis, Thomaſinū vulneraſſe cadauer ipſius Ioannis, ex quo uidetur inferri, ꝙ illata fuerit iniuria, & offenſio, cuius rōne agi poſſit, ut eſt tex. in l. 1. §. & ſi forte, ff. de iniur. quia reſpōdetur, † ꝑſupponendo, ꝙ in caſu noſtro fuit facta tregua, & promiſſio de non offendēdo quaſdam perſonas ſpecialiter nominatas, & cōſanguineos ſuos uſq; ad quartū gradū, nō autē ꝓmiſſum fuit nō offendere hæredes illorū, & ſic fuit ꝓmiſſio perſonalis, cum promiſſio de non offendendo interponatur ad tutelā perſonæ, quæ cum perſona extinguitur, nam mortuus nō poteſt amplius aliquo mō offendi, ꝗa mors omnia ſoluit, §. deinceps, in auth. de nuptiis, & habetur per Bar. in l. 4. §. cato, col. antepen. ff. de uer. obli. ex quo ſequitur, ꝙ cum promiſſum fuerit non offendere Ioannem, & non nullos alios, vulnerando cadauer Ioannis, non dicitur ipſe Ioannes, nec aliquis de nominatis in inſtrumento treguæ offendi, quia perſona mortua non poteſt offendi, ut dictū eſt, & ideò tregua ex hoc rupta nō dieitur, neq; ſtipulatio iſta de non offendēdo ſui natura ex ꝑte ſtipulatoris, & eius, cui fit promiſſio, iudicabitur tranſitoria ad hæredes. Nec poteſt dici, ꝙ etiam defunctus offenditur, dū fit iniuria cadaueri, quoniam hæc iniuria nō defuncto, ſed hæredibus fit, & ipſi ſuo nomine, nō autē hæreditario iure habēt iniuriarū actionem, d.l. 1. §. & ſi forte, & ita declarat Bart. in d. §. cato, in fi. antepen. col. Præterea ꝙ Thomaſinus vulnerauerit cadauer Ioannis, conſtat per unum teſtem tantum, † qui eſt ſingularis, & ideò plenā fidem nō facit, nec talem, ex qua cōdemnatio ſequi poſſit gl. & doct. in c. cum dilecti, de accuſa. & no. in l. teſtium, ubi Bal. C. de teſtib. † Et dicit Bal. in l. iuriſiurandi, in 2. col. C. de teſtib. q' n. illę teſtes ſingulares æquiualent uni teſti tantū, & hoc ſequitur Alc. in conſi. 18. & 20. li. 4. Ex prædictis itaq; conſtat, contra Thomaſinū, & ſer Valerianū, eiuſq; fideiuſſores non eſſe tale quid plenè, & legitimè ꝓbatū, propter quod potuerint cōdemnari ad ſoluendā pęnam, tanquam tregua fuerit rupta, & quāuis probationes factæ contra ipſos fuiſſent ſufficiētes ad indicia contra Thomaſinum iuxta no. per Bar. in l. fi. ff. de quęſt. tamen non ſunt ſufficientes ad faciendam plenam, & legitimam probationem ad condemnandum, & p̄ſertim fideiuſſores dicti ſer Valeriani, quia

15 † maior, & clarior probatio requiritur ad condemnandum fideiuſſores, qui promiſerunt, & fideiuſſerunt in caſu uiolatæ pacis, & treguæ, quam ad condēnandū principales, ut colligitur ex iis, q̄ poſuit Bart. in l. cum filius, & ibi doct. alii, ff. de uerb. obliga. in l. eius, qui delatorem, ff. de iure fiſci, in qōne ſua incip. Lucanæ ciuitatis ſtatuto, & in conſilio ſuo incip. ſtatuto Lucanę ciuitatis Concludo igitur ex præmiſſis benè, & iuſtè fuiſſe appellatum pro parte ſer Valeriani & ſuorum fideiuſſorum, & malè, & iniuſtè fuiſſe iudicatum ad fauorem Cameræ, & hæredum dicti Ioannis. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Agere pro alio quis non poteſt mandatum ab eo non habens.*

2 *Fiſco abſque mandato ad totam pœnam etiam parti pro parte applicatam agit, & partem pœnæ exactæ tradit parti.*

3 *Et de qua pœna hoc intelligatur.*

4 *Fiſco non acquiritur ius agendi ad pęnam promiſſam in inſtrumēto pacis, uel treguæ, niſi pœna fuerit per ſtipulationem promiſſa publicæ perſonæ, aut alij nomine fiſci recipienti.*

5 *Pœnæ in inſtrumento pacis, uel treguæ promiſſa ut peti, atq; exigi poſſit, requiritur plena, & legitima probatio offenſæ factæ ex eadem, & antiqua cauſa, & non ex noua.*

6 *Et maior in caſu uiolatæ pacis, & treguæ probatio requiritur contra fideiuſſores, quàm contra principales.*

7 *Pauper, & inops nec accuſare, nec teſtificari in cā criminis pōt.*

8 *Teſtibus ſibi inuicem contrarijs non eſt fides adhibenda.*

9 *Teſti inimico non eſt danda fides.*

10 *Tregua, ſicut pax ex offenſa facta ex noua, & ſuperuenienti cauſa non rumpitur.*

Et in dubio ex noua cauſa facta offenſa præſumitur.

11 *Teſtis deponens per uerbum credit non facit fidem.*

EPITOME.

Pace, ſeu tregua facta ſub pęna ꝑtim fiſco, & partim læſæ parti applicāda, ſi unus ex cōprehēſis offendat, fiſcus noīe partis læſæ abſq; mandato ad pęnam rectè non agit, neq; nomine ſuo, ſi publica perſona promiſſam pęnam fiſci nomine non acceperit.

Et niſi plena, ac legitima probatio fuerit facta de offenſa, & ꝙ offenſa fuerit facta ex priori, & antiqua cauſa, haud ex noua.

CONSILIMV CC.

Viso toto proceſſu cauſæ, de iure concludēdum eſſe arbitror reos cōuentos, eorūq; fideiuſſores fore omnino abſoluendos à petitis in hoc iudicio per ſer Bernardinū ſyndicum cameræ apoſtolicæ, nam ipſe agit ꝯ Martinum, & Iacobum, eorumq; fideiuſſores ad pœnam, de qua in inſtrumentis productis, pro parte cameræ apoſtolicæ, & pro parte parti læſæ, hoc eſt Petro, & Syluestro in inſtrumentis nominatis applicandā pro offenſa facta ipſi Syluestro à quodam Blaſio filio dicti Martini, & à quibuſdam aſſertis cōſanguineis di-